บทความวิจัย (Research Article)

ประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบปรับเหมาะตามลีลาการเรียนรู้และบุคลิกภาพของนักศึกษา

EFFECTIVENESS OF ADAPTIVE ENGLISH LEARNING MANAGEMENT ACCORDING TO STUDENTS' LEARNING STYLES AND PERSONALITY TRAITS

Received: April 30, 2021 **Revised:** July 4, 2021 **Accepted:** July 11, 2021

รัตนา กลิ่นจุ้ย[1*] ชวนพบ เอี่ยวสานุรักษ์[2] ศิริกร โรจนศักดิ์[3] และวาสนา จักรแก้ว[4]

Rattana Klinjuy[1*] Chuanpob Iaosanurak[2] Sirikorn Rochanasak[3] and Wassana Chakkaew[4]

[1,3,4]มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง

[2]มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

[1,3,4]Suan Dusit University, Lampang Campus, Lampang 52100, Thailand

[2]Rambhai Barni Rajabhat University, Chanthaburi 22000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: rattana_kli@outlook.com

บทคัดย่อ

การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องพิจารณาถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และลีลา การเรียนรู้ตามแบบบุคลิกภาพของผู้เรียน 2) พัฒนาและประเมินประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 3) ประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน จำนวน 22 คน แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลัง ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 15 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบวัดลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนจำแนกตามช่องทางการรับรู้และบุคลิกภาพ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และบุคลิกภาพของผู้เรียน 3) แบบประเมินประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ฯ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า 1) ลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนจำแนกตามช่องทางการรับรู้ พบว่า ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ แบบการดูหรือมองเห็น (Visual Learning Style) คิดเป็นร้อย 75.97 และลีลาการเรียนรู้ตามแบบของบุคลิกภาพของผู้เรียนเป็นแบบพึ่งพา (Dependent Personality) คิดเป็นร้อยละ 90 2) ผลการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าประสิทธิผลก่อนเรียนอยู่ที่ 0.25 และค่าประสิทธิผลหลังเรียนอยู่ที่ 0.72 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ บุคลิกภาพ

Abstract

To design an effective learning management, it is necessary to consider the learners' learning style as an important part. The purposes of this research were 1) to study learning styles based on perceptual pathways and learning styles according to the students' personality, 2) to develop and assess the effectiveness of learning management activities based on perceptual pathways and students' personality, and 3) to assess students' satisfaction towards learning activities. The sample was 1st year students who enrolled English for Self-direction course, consisting of 22 students. The experimental plan was a single group evaluated before and after the experiment. The duration of the experiment was 15 weeks. The research instruments consisted of 1) the learning style test of students classified by perceptual pathways and personality, 2) the activity plan for adaptive learning according to the perceptual pathways and personality of the students, 3) the student achievement evaluation form, and 4) the student satisfaction evaluation form. The quantitative data was analyzed by finding means, percentage and effectiveness. The findings of the research indicated as following: 1) students' learning styles categorized by perceptual pathways showed that students had a visual learning style of 75.97 percent and learning styles according to personality types was found that 90% of students were dependent personality, 2) learning management plan consisted of learning objectives, learning activities and measurement and evaluation of learning. The result of the effectiveness of learning management according to the learning style of the learners indicated that post-learning was higher than pre-learning with the effectiveness of pre-learning at 0.25 and post-learning at 0.72, and 3) The students were satisfied with the learning management according to the learning style of the learners at a high level with an average of 4.31 from 5 ($\bar{X}$= 4.31, SD = 0.45).

Keywords: English Learning Management, According to Learning Styles, Personality Traits

บทนำ

หนึ่งในวิชาที่การศึกษาไทยล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา คือ วิชาภาษาอังกฤษ โดยหลักฐานที่บ่งชี้ถึงความล้มเหลวดังกล่าวสะท้อนจากการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำและยังไม่มีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นในปัจจุบัน (Yusap, 2012; Prapphal, 2003) รากฐานของปัญหาดังกล่าวมาจากหลายสาเหตุและปัจจัย ทั้งจากปัจจัยด้านผู้สอน อาทิ ปัญหาผู้สอนขาดความรู้ความสามารถด้านการสอน ปัญหาผู้สอนขาดความรู้ความสามารถด้านการจัดกิจกรรมทางภาษา และปัญหาผู้สอนขาดเทคนิควิธีในการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน (Nuampong, 2002) เป็นต้น นอกจากนี้ประสิทธิผลของการเรียนรู้ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผู้เรียนอีกด้วย อาทิ ปัญหาผู้เรียนขาดแรงจูงใจและไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ (Phoothong, 2009) ปัญหาผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาไม่เพียงพอ และไม่ชอบภาษาอังกฤษ (Nuampong, 2002) ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาตนเองให้บรรลุเป้าหมายในการเรียน และเกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้และสามารถเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จำเป็นต้องอาศัยความรู้เรื่องของลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นพื้นฐานในการออกแบบ (Khemmani, 2008; Intakaew et al., 2017) เพราะลีลาการเรียนรู้เป็นวิธีการ ลักษณะรูปแบบที่ผู้เรียนมีความชื่นชอบ หรือถนัดใช้ในการรับรู้และประมวลข้อมูลข่าวสารจนเกิดเป็นขั้นตอนของการเรียนรู้ โดย Kolb et al. (1991) และ Khemmani (2008) ได้อธิบายว่า ลีลาการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียน วิธีการคิดหรือวิธีการแก้ปัญหาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถและความถนัดของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนรู้เป็นกระบวนการ

ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลแล้วจะแปลงรูปของประสบการณ์นั้น (Transformation of Experience) สร้างขึ้นเป็นองค์ความรู้ (Knowledge) หรือเป็นกระบวนการรับรู้และกระบวนการจัดกระทำข้อมูลของแต่ละบุคคล รูปแบบการเรียนรู้จึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนของผู้เรียน

ปัญหาในเรื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบกับการที่ผู้สอนยึดติดกับรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ตนเองถนัด เช่น การบรรยายประกอบสื่อ PowerPoint ฯลฯ อาจทำให้เป็นสาเหตุหลักที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ นอกจากนั้น ตัวแปรด้านบุคลิกภาพของผู้เรียนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรจะต้องรู้จักผู้เรียนและทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีบุคลิกภาพเฉพาะและมีผลต่อการเรียนรู้อย่างไร ผู้สอนควรวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้และแตกต่างของบุคลิกภาพของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งคำถามการวิจัยว่า 1) ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้อย่างไร 2) กิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนมีลักษณะอย่างไร และ 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับตามลีลาการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร เพื่อตอบคำถามทั้ง 3 คำถามนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และลีลาการเรียนรู้ตามแบบของบุคลิกภาพของผู้เรียน
2. เพื่อพัฒนาและประเมินประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทบทวนวรรณกรรม

Khemmani (2008) ได้อธิบายถึงการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ไว้ว่า ลีลาการเรียนรู้เป็นลักษณะหรือวิธีการเรียนที่แต่ละบุคคลมีความชอบหรือความถนัดในการเรียนรู้เรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยให้บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด Sprenger (2008, p. 37) ได้อ้างถึงแนวคิดการจำแนกลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ 3 ช่องทาง (VAK Model) ของ Barbe and Swassing (1979) ในหนังสือเรื่อง Differentiation through Learning Styles โดยช่องทางแรก เป็นการเรียนรู้ผ่านทางสายตา (Visual Learning) ซึ่งเป็นลีลาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความถนัดในการใช้สายตาหรือการมองเห็น ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีจากรูปภาพ แผนผัง หรือแผนภูมิ ช่องทางที่สอง เป็นการเรียนรู้ผ่านทางการฟัง (Audio Learning) ซึ่งเป็นลีลาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความถนัดในการใช้หูหรือการได้ยิน โดยเรียนรู้ได้ดีจากการบรรยาย การสนทนา เป็นพวกที่เรียนรู้ได้ดีที่สุดถ้าได้ฟังหรือได้พูด และช่องทางสุดท้ายคือ การเรียนรู้ผ่านทางการเคลื่อนไหวหรือการสัมผัส (Kinesthetic Learning) เป็นลีลาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความถนัดในการใช้ร่างกายเพื่อสื่อสารและเรียนรู้ มักชอบเคลื่อนไหวและลงมือทำจริง นอกจากนี้ Grasha and Riechmann (1975) ได้อธิบายถึงลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพ โดยแบ่งบุคลิกภาพของผู้เรียนออกเป็น 6 แบบ คือ 1) ผู้เรียนแบบแข่งขัน (Competitive Learners) ผู้เรียนแบบแข่งขันจะเรียนเพื่อสอบให้ได้คะแนน ชอบการแข่งขันกับผู้อื่น ชอบบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีความแข่งขัน แบบต่อมา คือ 2) ผู้เรียนแบบร่วมมือ (Collaborative Learners) ผู้เรียนแบบร่วมมือจะเรียนได้ดีเมื่อมีการแบ่งปันความรู้กับเพื่อน มีความร่วมมือระหว่างผู้สอนและเพื่อน และมองว่าห้องเรียนเป็นแหล่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้เนื้อหา 3) ผู้เรียนแบบหลีกเลี่ยง (Avoidant Learners) ผู้เรียนแบบหลีกเลี่ยงจะไม่สนใจรายวิชาที่ครูยังใช้การสอนแบบดั้งเดิม มักหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมในชั้นเรียน 4) ผู้เรียนแบบมีส่วนร่วม (Participant Learners) ผู้เรียนแบบมีส่วนร่วมต้องการเนื้อหาความรู้จากผู้สอน ชอบการบรรยายแบบอภิปราย และให้ความร่วมมือกับการทำงานกลุ่มเมื่อครูมีการมอบหมายงานให้ทำ 5) ผู้เรียนแบบพึ่งพา (Dependent Learners) หรือผู้เรียนแบบพึ่งผู้อื่น ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบให้ครูเขียนโครงร่างหรือสรุปให้ มองว่าผู้สอนและเพื่อนเป็นแหล่งของความรู้และเป็นผู้ให้การช่วยเหลือ และแบบสุดท้ายคือ 6) ผู้เรียนแบบพึ่งตนเอง (Independent

Learners) ชอบศึกษาด้วยตนเองและต้องการคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง มักชอบทำงานคนเดียว แต่ก็รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง

วิธีการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน ภาคการศึกษาที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง จำนวน 2 หมู่เรียน ประกอบด้วย หมู่เรียนที่ 1 สาขาเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ คณะโรงเรียนการเรือน และหมู่เรียนที่ 2 สาขาธุรกิจการบิน คณะโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มผู้เรียนจำนวน 1 หมู่เรียน เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้ผู้เรียนสาขาเทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ คณะโรงเรียนการเรือน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งลำปาง จำนวนทั้งสิ้น 22 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีขอบเขตของเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน จำนวน 15 unit ดังนี้ Unit 1 Signs and Labels, Unit 2 Tables and Graphs, Unit 3 Notices and Announcements, Unit 4 Advertisements, Unit 5 Instructions, Unit 6 Itineraries, Unit 7 Recipes, Unit 8 Short Stories , Unit 9 News, Unit 10 Comic Strips, Unit 11 Notes and Summaries, Unit 12 Letters of Request, Unit 13 Letters to the Editor, Unit 14 General Articles และ Unit 15 Academic Articles

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัยที่เชื่อมโยงกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับชุดของตัวแปรตามของการวิจัยในลักษณะของแผนภาพไว้ดังนี้

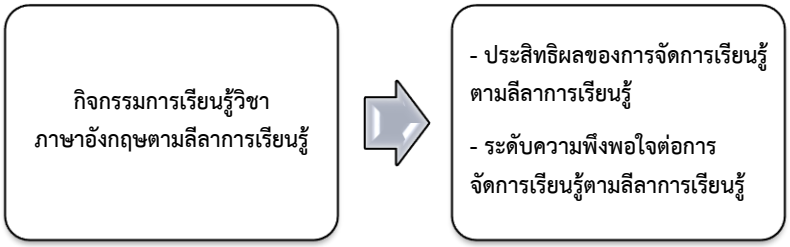

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบวัดลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และแบบวัดลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพของผู้เรียน 2) กิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน การพัฒนาและเลือกใช้เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. แบบวัดลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ Barbe and Swassing (1979) ซึ่งเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย Thamabut (2007) โดยผู้วิจัยได้นำพัฒนาแบบวัดชนิดปรนัย 2 ตัวเลือก คือ ใช่-ไม่ใช่ มีจำนวน

ทั้งหมด 21 ข้อคำถาม สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพของผู้เรียน ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดที่เป็นมาตรฐานของ Grasha and Reichman (1979) เพราะจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า เป็นแบบวัดที่มีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีงานวิจัยที่ต้องการวัดลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีการใช้หรือปรับปรุงจากแนวคิดลีลาการเรียนรู้ของ Grasha and Reichman เช่น งานวิจัยของ Changthong (2016); Iaosanurak et al. (2017) เป็นต้น โดยแบบวัดลีลาการเรียนรู้ของ Grasha and Reichman มีการปรับปรุงและแปลเป็นภาษาไทย ในการศึกษาเรื่องลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงค์โปร์ ของ Sriwattana (2013) จำนวน 27 ข้อ ลักษณะของแบบวัดเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติที่มีต่อการเรียนของผู้เรียน แบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ เรียงจาก 1 ถึง 5 โดยให้เลือกคำตอบที่ตรงกับตัวของผู้ตอบมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

2. กิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้และบุคลิกภาพของผู้เรียน มีลำดับขั้นตอนการพัฒนาดังต่อไปนี้

2.1 นำผลจากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 มาวิเคราะห์ผล

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

2.3 พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละ Unit ทั้งหมด 15 Unit

ตาราง 1 ตัวอย่างกิจกรรมที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยที่	เรื่อง	เนื้อหา/ วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้	ประเภทของลีลาการเรียนรู้	การวัดผลและประเมินผลกิจกรรม
Unit 1	Signs and Labels	1. ผู้เรียนสามารถระบุและอธิบาย	1. กิจกรรมเรียนรู้ป้ายบอกทาง หรือป้ายต่าง ๆ **โดยจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ (Peer group)** จากนั้นเลือกสถานที่ในประเทศต่าง ๆที่ต้องการ ซึ่ง**ผู้เรียนต้องเข้าไปดูสตรีท วิว (Street view) ในกูเกิลแมพ (Google map)** เพื่อทำการค้นหาป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษตามที่สาธารณะ และหาความหมายของป้าย จากนั้นนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อนฟังหน้าห้อง	-กิจกรรมกลุ่มเหมาะกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา -กิจกรรมการดูสตรีท วิว (street view) สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการดูหรือมองเห็น	-ประเมินจากผลงานการนำเสนองานหน้าห้องเป็นภาษาอังกฤษ - ประเมินจากการตอบคำถาม
		ความหมายต่าง ๆ ของป้ายต่างๆได้ 2.ผู้เรียนสามารถเขียนสัญลักษณ์และป้ายกำกับได้โดยใช้คำศัพท์และวลีได้อย่างเหมาะสม	2. กิจกรรมการตอบคำถาม**จากการอ่านข้อมูลใน**สลากโภชนาการ (Nutrition fact label) จากผลิตภัณฑ์ของจริง เช่น จากซองขนม ซองอาหาร เครื่องดื่ม โดยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันอ่านข้อมูลแล้วแข่งกันตอบคำถามจากผู้สอน 3. **กิจกรรมการออกแบบป้าย (Signs) โดยต้องใส่รูปภาพ** และคำศัพท์ หรือวลีภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในห้องเรียน หรือที่บ้าน	-กิจกรรมกลุ่มเหมาะกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา -กิจกรรมการอ่านข้อมูลในสลากโภชนาการ สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการดูหรือมองเห็น	-ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนใน Kahoot

หน่วยที่	เรื่อง	เนื้อหา/ วัตถุประสงค์	กิจกรรมที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้	ประเภทของลีลาการเรียนรู้	การวัดผลและประเมินผลกิจกรรม
Unit 4	Advertisement	1. ผู้เรียนสามารถพัฒนากลยุทธ์สำหรับการอ่านและตีความโฆษณาได้ 2.ผู้เรียนสามารถเขียนโฆษณาโดยใช้คำศัพท์และวลีที่เหมาะสม	1. **การบรรยายโดยใช้อินโฟกราฟฟิก (Infographics)** เรื่องการอ่านสื่อโฆษณา (Advertisement) **2. กิจกรรมการดูโฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 3 กลุ่ม** โดยแต่ละกลุ่มจะได้โฆษณา คนละประเภท เช่น โฆษณาแบบโปสเตอร์ (Poster Ads.) แบบโฆษณาทางโทรทัศน์ (Commercial Ads) และแบบโฆษณาในหนังสือพิมพ์ (Newspaper Ads.) จากนั้นแต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งคำถามภาษาอังกฤษเกี่ยวกับโฆษณาที่หามาเพื่อถามเพื่อนกลุ่มอื่น จำนวน 3 ข้อ 3. กิจกรรมการสร้างสื่อโฆษณาสินค้า **โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย (3-4 กลุ่ม) ทำเป็นรูปแบบอินโฟกราฟฟิก (Infographics)** เพื่อนำมาแสดงให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆดูในห้อง และแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น	-กิจกรรมกลุ่มเหมาะกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา -การบรรยายโดยใช้อินโฟกราฟฟิก และการดูโฆษณาสอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการดูหรือมองเห็น -การสร้างสื่อโฆษณาสินค้ารูปแบบอินโฟกราฟฟิก สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการดูหรือมองเห็นร่วมกับการเคลื่อนไหว	-ประเมินจากผลงานการนำเสนอวีดีโอสื่อโฆษณาของแต่กลุ่มเป็นภาษาอังกฤษ -ประเมินจากการตอบคำถาม
Unit 5	Recipe	1. ผู้เรียนสามารถอ่านทำความเข้าใจสูตรอาหารและอธิบายตัวเลขปริมาณที่เป็นเศษส่วนได้ 2.ผู้เรียนสามารถเขียนสูตรของตนเองโดยใช้คำศัพท์และวลีที่เหมาะสม	1 .กิจกรรมเล่นเกมหารายการส่วนผสมในสูตรอาหาร (Recipe) โดย**แบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่ และให้เลือกเฉพาะแฟลชการ์ด (Flashcard) ที่เป็นรูปภาพและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ** ที่เป็นส่วนผสม (Ingredients) วัตถุดิบของอาหาร (Raw materials) และ**ให้หาแฟลชการ์ด (Flashcard) ที่เป็นตัวเลขเศษส่วนจับคู่กับตัวเลขที่เป็นคำศัพท์** ให้ถูกต้องตรงตาม Recipe ที่กำหนด 2. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย (3-4 กลุ่ม) **และสร้างสูตรอาหาร (Recipe) ออกมาในรูปแบบอินโฟราฟฟิก (Infographics)** และนำไปโพสลงในไลน์กลุ่มของรายวิชาเพื่อนำเสนอให้เพื่อนดู	-กิจกรรมกลุ่มเหมาะกับผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา -เกมหารายการส่วนผสมจากแฟลช-การ์ด และการสร้างสูตรอาหารแบบอินโฟกราฟฟิกสอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการดูหรือมองเห็นร่วมกับการเคลื่อนไหว	- ประเมินจากผลงานการจำนวนที่เลือกแฟลชการ์ด (Flashcard) ได้อย่างถูกต้อง ประเมินจากผลงานอินโฟกราฟฟิก (Infographic) - ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนใน Kahoot

ภาพ 2 ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ป้ายบอกทาง (Signs) ตามที่สาธารณะในต่างประเทศจาก Street view ในกูเกิลแมพ (Google map) และการประเมินผลหลังเรียนโดยใช้ Kahoot

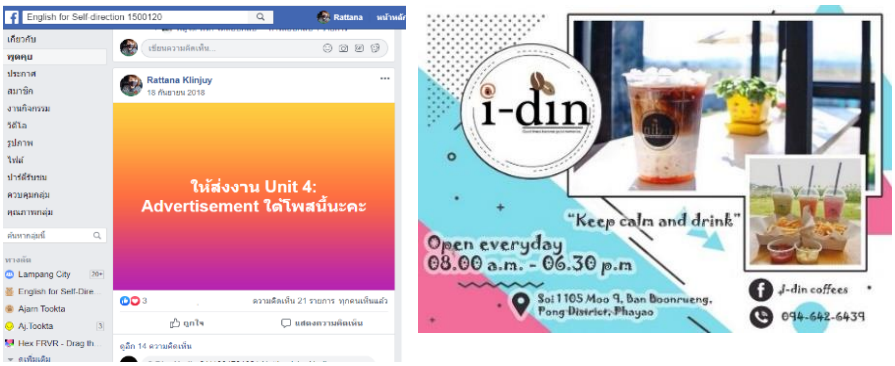

ภาพ 3 ตัวอย่างผลงานการออกแบบสื่อโปสเตอร์โฆษณารูปแบบอินโฟกราฟฟิก (Infographics)

ภาพ 4 ตัวอย่างภาพกิจกรรมการหาแฟลชการ์ด (Flashcard) ที่เป็นรูปภาพและคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.4 ตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน เพื่อประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้การประเมินความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้กับจุดประสงค์ ได้ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.80 -1.00

3. การพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน แบ่งความพึงพอใจออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน ลักษณะเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การวิเคราะห์ผลความพึงพอใจใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 วิธีดำเนินการทดลอง

ลำดับขั้นในการดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีดังนี้

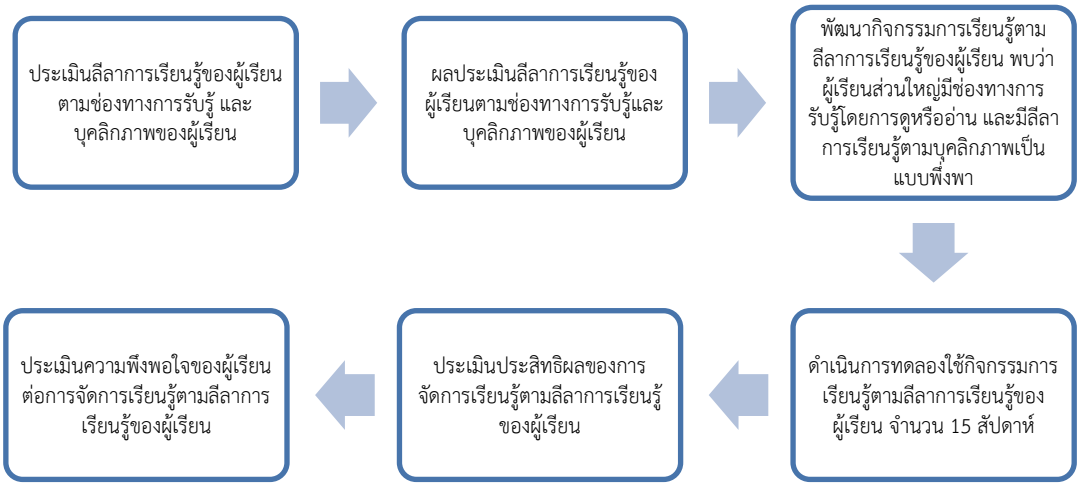

ภาพ 5 ลำดับขั้นการดำเนินการทดลอง

ผลการวิจัย

1. ลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ของผู้เรียนเป็นแบบการดูหรือมองเห็น (Visual Learning Style) ร้อยละ 75.97 และลีลาการเรียนรู้ตามแบบของบุคลิกภาพของผู้เรียนเป็นแบบพึ่งพา (Dependent Personality) คิดเป็นร้อยละ 90 จากผู้เรียนในกลุ่มทดลอง 22 คน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ของลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ของผู้เรียน

ลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้	$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	อันดับ
การมองเห็นหรือการอ่าน	16.71	5.52	75.97	1
การฟัง	13.71	5.28	62.34	2
การเคลื่อนไหว /สัมผัส	12.28	6.94	55.84	3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ของลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพของผู้เรียน

ลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพ	$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	อันดับ
แบบพึ่งพา	4.50	0.51	90	1
แบบร่วมมือ	4.45	0.60	89	2
แบบมีส่วนร่วม	4.36	0.58	87.2	3
แบบพึ่งตนเอง	3.77	0.69	75.4	4
แบบแข่งขัน	3.45	0.91	69	5
แบบหลีกเลี่ยง	2.64	0.90	52.8	6

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และบุคลิกภาพ โดยศึกษาจากค่าประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) พบว่า ค่าประสิทธิผลก่อนเรียนอยู่ที่ 0.25 และค่าประสิทธิผลหลังเรียนอยู่ที่ 0.72 ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิผล

ตาราง 4 ค่าประสิทธิผล (E.I.) ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	E.I.
22	ก่อนเรียน	60	20	6.23	0.25
	หลังเรียน	60	34.63	7.39	0.72

3. ผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแนวคิดลีลาการเรียนรู้ พบว่าระดับพึงพอใจของผู้เรียนในภาพรวม ทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.31, SD= 0.45) หรือร้อยละ 86.2 โดยอันดับแรก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.52, SD = 0.57) หรือร้อยละ 90.4 รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.11, SD = 0.34) หรือร้อยละ 82.2 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน	$\bar{X}$	SD	ร้อยละ	ระดับความพึงพอใจ	อันดับที่
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.11	0.34	82.2	มาก	2
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.52	0.57	90.4	มาก	1
รวม	**4.31**	**0.45**	**86.2**	**มาก**	

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อแรกให้ข้อค้นพบว่า ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้เป็นแบบการดูหรือมองเห็น (Visual learning style) และมีลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพเป็นแบบพึ่งพา (Dependent personality) ทั้งนี้ผู้วิจัยขออภิปรายผลในส่วนของลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ของผู้เรียนแบบดูหรือมองเห็นก่อนเป็นลำดับแรก กล่าวคือ ลีลาการเรียนรู้ประเภทดูหรือมองเห็น ผู้เรียนต้องการรับรู้ข้อมูลผ่านทางสายตา (Visual) เพื่อรับรู้กิริยาท่าทางของผู้สอนหรือสื่อเพื่อสร้างความเข้าใจของตนเอง ผู้สอนควรใช้ภาพประกอบ แผนภูมิ แผนผัง ภาพยนตร์ หรือการแสดงหรือการสาธิต ฯลฯ (Chinaphong, 2019) ที่จะสร้างการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ซึ่งผลการศึกษาสนับสนุนจากผลการวิจัยของ Goodman (1994); Nimmanasutthi (1992); Rattanaphon (1998) ที่พบว่า ลีลาการเรียนของผู้เรียนชาวเอเชียตะวันออกที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่นั้น ผู้เรียนชอบใช้ลีลาการเรียนแบบจักษุนิยม (ลีลาการเรียนแบบการดูหรือมองเห็น) มากที่สุด แต่ในทางตรงกันข้ามผลการวิจัยให้ข้อย้อนแย้งกับผลการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักวิชาการจำนวนหนึ่ง อาทิ Chinaphong (2019) เป็นต้น ลำดับต่อมาเป็นการนำเสนอส่วนของการอภิปรายผลในประเด็นของผลการศึกษาลีลาการเรียนรู้โดยยึดตามบุคลิกภาพของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนเกือบทั้งหมดมีบุคลิกภาพเป็นแบบพึ่งพา (Dependent Personality) หรือเป็นบุคลิกภาพที่ไม่เป็นอิสระจากสภาพแวดล้อม (Field Dependence) โดยลักษณะที่โดดเด่นของบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา คือ มีการรับรู้และจดจำข้อมูลข่าวสารในลักษณะภาพรวมและคงสภาพของข้อมูลไว้เหมือนเดิมตามที่ข้อมูลปรากฏ โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรือจัดระบบข้อมูลใหม่ มีความสามารถและทักษะทางสังคมดี เป็นบุคคลที่ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความเข้าใจผู้อื่น ต้องการมิตรภาพ ต้องการความคิดเห็นของผู้อื่นร่วมในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ชอบที่จะเรียนเป็นกลุ่มและชอบการเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน รวมทั้งกับผู้สอนด้วย ต้องการการเสริมแรงภายนอก (Extrinsic Reinforcement) เช่น คำชมเชยของผู้อื่น มากกว่าการเสริมแรงภายใน สามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อผู้สอนมีการจัดลำดับ ระบบระเบียบ และโครงสร้างของเนื้อหาที่สอนแล้วอย่างดี เรียนรู้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมได้ดี (Witkin et al., 1977)

2. สรุปผลการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้และบุคลิกภาพของผู้เรียน พบว่า หลังเรียนค่าประสิทธิผลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สาเหตุของการเพิ่มขึ้นของค่าประสิทธิผลเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้พื้นฐานของลีลาการเรียนรู้ที่ผู้เรียนถนัด กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ลีลาการเรียนรู้ตามช่องทางการรับรู้ของผู้เรียนเป็นแบบการดูหรือมองเห็น (Visual Learning Style) และลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพของผู้เรียนเป็นแบบพึ่งพา (Dependent Personality) เป็นฐานในการออกแบบ ซึ่งผลจากการออกแบบช่วยให้ข้อมูลกับผู้สอนเพื่อจะรู้วิธีหรือรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถทำให้ผู้สอนทราบได้ว่าผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้วิธีการคิด หรือวิธีแก้ปัญหาแบบใดที่จะเพิ่มผลการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสิ่งใดเป็นแรงจูงใจในการเรียนและจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและตั้งใจที่จะศึกษาเรียนรู้ อีกทั้งช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่อาจเกิดขึ้นในห้องเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามลีลาการเรียนรู้ ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้ง่ายและสอดคล้องกับผู้เรียนมากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือแม้กระทั่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนก็จะดีขึ้น เนื่องจากมีความสอดคล้องกับลักษณะการรับรู้ กระบวนการทางสติปัญญา สภาพแวดล้อมและประสบการณ์ของบุคคลนั้น Khemmani (2008) นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Kolb (1984) ซึ่งได้กล่าวว่า แนวทางที่จะนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนก็คือมุ่งให้ความสนใจ ศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ผู้เรียนต้องรู้จักใช้สไตล์การเรียนรู้ที่ตนเองชอบ เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนในรายวิชานั้นๆ บรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด

นอกจากนี้ ผู้สอนรู้วิธีหรือลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีวิธีการเรียนแบบใดที่จะทำให้เกิดผลการเรียนรู้แก่ตัวเขาสูงสุด อีกทั้งยังทราบแรงจูงใจในการเรียนและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของตนเอง ซึ่งถ้าผู้เรียนพอใจและตั้งใจเรียนก็จะลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลายๆ อย่างที่อาจเกิดขึ้นในห้องเรียน ทำให้สามารถจัดกิจกรรมการสอนได้ง่ายขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองก็จะดีขึ้น เป็นการมองกระบวนการเรียนการสอนที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับผู้เรียนที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบของผู้เรียนกลุ่มทดลองหลังการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ว่าในภาพรวมเพิ่มสูงขึ้น โดยมีค่าคะแนนประสิทธิผลโดยรวมทางการเรียนผ่านเกินร้อยละ 80 ตามที่กำหนดไว้จากสมมติฐานข้อที่ 1 นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือ ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนตามลีลาการเรียนรู้สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ Khemmani (2008) ที่กล่าวว่า การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยวิธีการชอบหรือถนัด เหมาะสมกับธรรมชาติของตน สามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้น ใช้เวลาน้อยลง มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น สามารถเข้าใจและจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้มากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเอง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนจำเป็นต้องใช้วิธีการเรียนรู้ที่ตนไม่ชอบ ไม่ถนัด อาจเกิดปัญหาและความยุ่งยากในการเรียนรู้ตามมา เช่น การไม่เข้าใจในบทเรียน จดจำสิ่งที่เรียนไม่ได้ ประสบกับความเหนื่อยยากกว่าที่จะประสบความสำเร็จ เรียนรู้ได้ช้า พัฒนาตนเองได้ไม่เต็มศักยภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการหรือลีลาการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ตนเองเรียนรู้ได้ดีที่สุด นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุดแล้ว ยังเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้อีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Tomyay and Thompson (1982) ที่กล่าวถึงความสำคัญของลีลาการเรียนรู้ไว้ว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นลักษณะการเรียนการสอนต่างๆ ที่ผู้เรียนชอบและคิดว่าเรียนได้ดีในสภาพนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตน

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31 ในด้านความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน ได้แบ่งความพึงพอใจของผู้เรียนออกเป็น 2 ด้านด้วยกัน คือ ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านที่ 2 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตน

ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่ 1 คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ด้านที่ 2 คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งทั้ง 2 ด้านนี้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเทียบเท่าระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้งหมดนี้ พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจมากที่สุด คือด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้น ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามแนวคิดลีลาการเรียนรู้ พบว่า ระดับพึงพอใจของผู้เรียนในภาพรวมต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามแนวคิดลีลาการเรียนรู้ทั้ง 2 ด้าน เทียบเท่ากับความพึงพอใจระดับมาก หรือร้อยละ 86.2 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 คือ ผู้เรียนกลุ่มทดลอง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามลีลาการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำตนเกินร้อยละ 80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบของบุคลิกภาพเป็นแบบพึ่งพาผู้อื่น (Dependent Personality) จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนที่รองรับแบบบุคลิกภาพโดยจัดให้ผู้เรียน เรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับคำแนะนำและกำลังใจจากผู้เรียนด้วยกันเอง

1.2 ข้อค้นพบลีลาการเรียนรู้เป็นแบบการดูหรือมองเห็น (Visual Learning Style) ของผู้เรียนเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องเน้นออกแบบสื่อให้ผู้เรียนรับรู้ข้อมูลหรือสารสนเทศผ่านประสาทสัมผัสทางตา เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านทางการดู ตัวอย่างเช่น วีดีโอ แผนภาพ แผนผัง ภาพนิ่ง เป็นต้น

1.3 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านช่องทางการเรียนรู้และด้านบุคลิกภาพ เพื่อใช้ในการออกแบบกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุดและจะส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาในวิชาอื่นๆ ที่เน้นทางปฏิบัติ

2.2 ควรเพิ่มตัวแปรการศึกษาเรื่องประเด็นของความแตกต่างของผู้เรียนในแต่ละสาขา โดยการเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์กับสายสังคมศาสตร์ เป็นต้น

References

Barbe, W. B., & Swassing, R. H. (1979). *Teaching through modality strengths: Concepts and practices.* Columbus, Ohio: Zaner Bloser.

Changthong, J. (2016). *Learning styles of students in information science and library science Faculty of Arts Silpakorn University*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. [in Thai]

Chinaphong, T. (2019). Learning styles among undergraduate physical education and sports science students, North Bangkok University. *CMU Journal of Education,* 2(2), 23-33. [in Thai]

Goodman, N. R. (1994). Cross-cultural training for the global executive. In R. W. Brislin & T. Yoshida (eds), *Improving Intercultural Interactions.* Thousand Oaks, CA: Sage.

Grasha, A. W., & Reichman, S. W. (1975). *Learning style diagnostics the Grasha and Reichman student learning style scale*. Ohio: Faculty Resource, University of Cincinnati.

Iaosanurak, C., Chunlasewok,C., Buabangplu,and, P., & Suksangprasit, J. (2017). The relationships between genders' subject academic achievement and personality with learning style of student teachers. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University*, 11(1), 33-43. [in Thai]

Intakaew, A., Naiyapat, O., & Chansem, A. (2017). A study of English language learning styles of Thai undergraduates: A mixed method research. *Research Methodology and Cognitive Science*, 15(1), 36-53. [in Thai]

Khemmani, T. (2008). *Learning style*. Bangkok: The Publisher of Chulalongkorn University. [in Thai]

Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Kolb, D. A., Rubin, I. M., & Osliand, J. (1991). *Organization behavior reader.* Englewood Cliffs, NJ: Practice-Hall.

Nimmanasutthi, D. (1992). *Study of English language learning of students at the level of vocational diploma in the department of criminology*, department of educational studies (Master thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]

Nuampong, D. (2002). *Problems of teaching English and needs for professional development of English language teachers at the mattayomsuksa 1 level in educational opportunity expansion schools*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Provincial Primary Education Office. [in Thai]

Phoothong, L. (2009). *Model of English language teaching and learning in primary schools in the upper northern region.* Chiang Mai: Faculty of Liberal Arts, Maejo University. [in Thai]

Prapphal, K. (2003). English proficiency of Thai learners and directions of English teaching and learning in Thailand. *Journal of Studies in the English Language*, 1, 6–12. [in Thai]

Rattanaphon, P. (1998) *A study of learning and English learning strategies of mathayomsuksa 5 students of Triam Udom Suksa School*, Bangkok Metropolis (Master thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]

Sprenger, M. B. (2008). *Differentiation through learning styles* (2). California: Corwin Press.

Sriwattana, S. (2013). *A Study of the learning styles of students studying Thai as a foreign language at National University of Singapore* (Master thesis). Bangkok: Graduate School. [in Thai]

Thamabut, M. (2007). *Learning styles*. Retrieved March 2, 2012, from http://www.oknation.net/blog/nam-peth [in Thai]

Tomyay, R., & Thompson, M. (1982). *Strategies for teaching nursing* (2nd ed.). New York: John Wiley & Sons.

Witkin, H. A., Moore, C. A., Goodenough, D. R., & Cox, P. W. (1977). Field-dependent and field-independent cognitive styles and their educational implications. *Review of Educational Research,* 47(1), 1–64. https://doi.org/10.2307/1169967

Yusap, B. (2012). The Development of tertiary students' English language learning autonomy through English for communication and study skills course. *SDU Research Journal*, 8(2), 189-204. [in Thai]